

TIJDSCHRIFT

NOV. '80

TONZENTKRANT

Jeugdhuis TONZENT vzw
Hulstraat 22
3090 Kampenhout

Jaargang 4
nr 11 - november 1980
verschijnt maandelijks

DANNY, MARK, LUK EN
CHRISTINE MICHIELS
SCHILDHOVENSTR. 40
3090 KAMPENHOUT

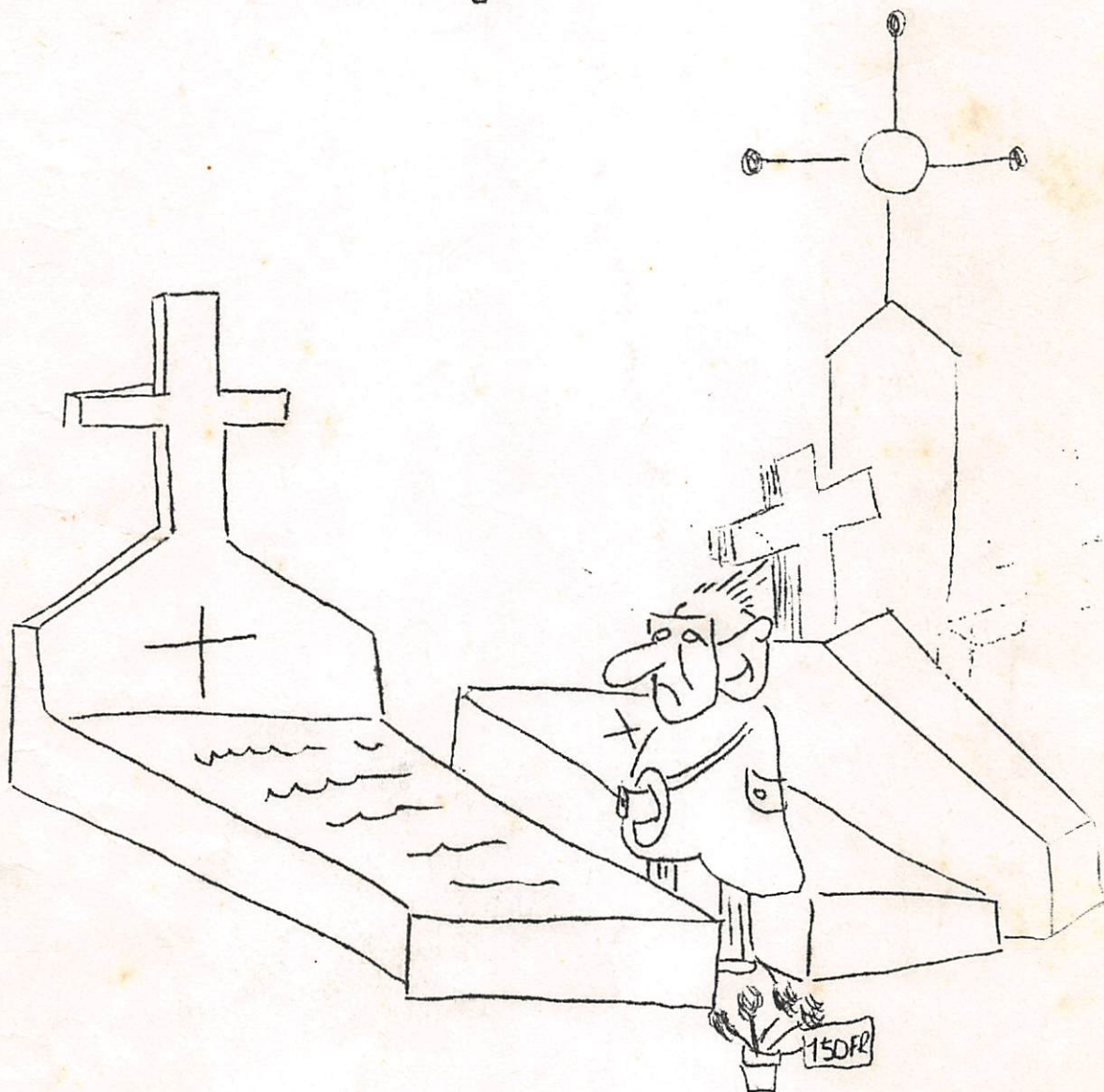
44
28 65

---

352 7
88 4550

1232

v.u. Chris Maes, H. Tobbackstr. 43, 3090 Kampenhout

THE DOCUMENT

TOP SECRET

Handwritten notes in the upper right quadrant, including the words "TOP SECRET" and "CONFIDENTIAL".

Handwritten notes at the bottom of the page, including the words "TOP SECRET" and "CONFIDENTIAL".

reaktioneel...

1.

Vooraf: Onze ekskuses voor de slordige opmaak van de vorige TK.

Onze stencilmachine wordt al een jaartje ouder en naast halsstarrige weigeringen om elektrisch in gang te schieten, produceerde ze voor enkele weken nog hoog ongewenste inktuitstulpingen op alle mogelijke plaatsen en tijdstippen. Dat is inmiddels voor mekaar gekomen en voortaan krijg je dus weer de TK in zijn vertrouwde kleedje.

In het vorige nummer vingen we in blijde toonaarden aan met te zeggen dat het het nieuwe Tonzent, op de drempel van een nieuw werkjaar, voldoende wind in de zeilen heeft om op het grote jeugdhuiswerk af te stevenen. Heeft het jonge Tonzent te hoog van de toren geblazen of is het normaal dat er na een hoogtepunt (de J14D) een periode komt dat het minder goed gaat? Alleszins, de ervaring van de jongste weken kan ons niet bepaald wild entoesiast maken. Tot ons aller verbazing was zelfs de fuif met Barracuda een miskleun. In de vorige TK hebben we terloops aangestipt dat de zwaarste opgave in de loop van het gewone werkjaar moet tot stand komen. Het is nu, tijdens de koerante weekends, dat het jeugdhuis zijn ware gelaat moet tonen en moet bewijzen of het al dan niet in staat is om een homogene werking een heel jaar lang vol te houden. Is Tonzent onmisbaar ook als er geen superfuif op de affiche staat, wordt er entoesiast gereageerd op de kalender, komen er initiatieven los, kan men de lijn in de werking voelen, staat Tonzent open voor mensen die een tweede thuis nodig hebben? Allemaal vragen waar we graag "ja" zouden op antwoorden.

Voortaan zijn we ook op zondagnamiddag open. Niet zomaar als een sympatiek aanhangseltje. Meer hierover in deze TK. De vrijdagavonden zullen eens om de maand gevuld worden met een kook- en dansavond onder deskundige leiding. Voorstellen hieromtrent worden in dank afgenomen.

Het heeft lang geduurd maar hier is het dan, het eksklusieve Diktus-interview in twee delen. De kalender zit weer proppensvol, het gaat me wat worden!

ZATERDAG 1 november 19 uur: Nederlandstalige pop avond, goeie rock, goeie slows van Vlaamse of Hollandse makelij. Platenopleggers: Charly & Sea Eagle.

ZONDAG 2 november: Herfsttrip naar Antwerpen. Met de bus naar de kerncentrale in Doel, ST-Amands aan de Schelde, Sint Anneke (met echt zeestrand); wandeling door het Middelheimpark en in de namiddag een bezoek aan de grote boekenbeurs. 's Avonds bezoek aan een jeugdhuis. Vertrek: 8 uur 's morgens; terug: rond 22 uur. Piknik niet vergeten. INSCHRIJVEN KAN NOG: 150 frank voorschot te betalen aan Mark Michiels, Schildhovenstraat 40, Relst of: Bruno Van Dijck, Dorpsstraat 50, Kampenhout.

NORMA RAE

(Martin Ritt)

Norma Rae is een 32-jarige weduwe met twee kinderen. Ze woont bij haar ouders met wie ze samen werkt in een katoenspinnerij, waar de lonen laag zijn en de arbeiders aan hun lot worden overgelaten. De werkomstandigheden zijn verre van ideaal en een vakbond of wat daarop kan gelijken is onbestaande.

Hoewel Norma Rae geen bepaalde vorm van opleiding heeft genoten, weet zij zich goed te redden. Zij staat bij de direktie trouwens bekend als een "big mouth", een grote bek.

Samen met een vakbondsafgevaardigde zal zij er echter in slagen om de werksituatie in de fabriek draaglijker te maken, al moeten ze hiervoor heel wat klappen inkasseren.

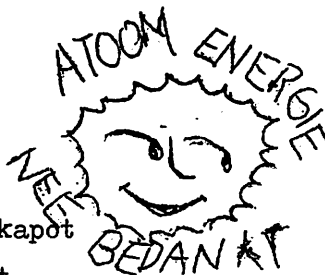
Norma Rae is een pleidooi voor sociale rechtvaardigheid. De kineast zorgt ervoor dat de sociaal bewogen inhoud ook gestoffeerd wordt met emotioneel geladen beelden die de toeschouwer kunnen ontroeren.

Hier en daar geeft de film de indruk van eenzijdigheid en meeloperij met wat in de mode is (de rol van de vrouw in de Amerikaanse samenleving, de zwart-wit tegenstellingen tussen de goede arbeiders en de slechte bazen). Dit'belet echter niet dat heel wat positieve menselijke waarden in de film te waarden vallen en dat de vakkundigheid van de kineast een werkstuk heeft opgeleverd dat de moeite van het kijken waard is.

NORMA RAE IS EEN FILM DIE HET HART AANSPREEKT EN AANSPOORT TOT HET NASTREVEN VAN IDEALEN.

(naar Jules Segers in Het Belang van Limburg)

Die rotte kernenergie
Die rotte atoomenergie
Waarom geen zonne-energie
Waarom geen windenergie
Nee, ze willen de wereld kapot
Ze willen de wereld verrot
Maar nee! Wij willen een gezonde
Wereld zonder ongezonde fabrieken en industrieën.
Weg met kernenergie, weg met atoomenergie
Wij willen gezonde energie
zoals zonne-energie en windenergie
Leve de wereld, leve de natuur!

INTERVIEW 3.

BIJ ONZE BUURVRIEND DIKTUS.

=====

Het is precies 20 jaar en twee maanden dat hij in ons midden ver-
toeft. Het is inderdaad van zondag 4 september '60 geleden dat Diktus Leus
Leus in de Sint-Jozefparochie van Relst werd ingehaald. De meesten onder
ons zijn te jong om nog zover te kunnen terugblikken. De fotografie
helpt ons een handje. Foto's uit die tijd tonen ons een jonge, stoere
pastoor in de bloei van zijn leven. Boven zijn linkerslape wappert
een grappig bosje krullend engelenhaar. Twintig jaar later is het
charmante bosje platgestreken en de struise pastoor van weleer sleept
al geruime tijd een gezond buikje voor zich uit, maar dat zal hem een
zorg wezen. Diktus mag dan doorheen de jaren aan struisheid hebben
prijs gegeven wat hij aan volume heeft gewonnen, van binnen is hij
steeds dezelfde gebleven, dat wil zeggen: jong van hart en soepel
van geest. Toen hij voor het priesterideaal gewonnen werd, dacht hij
in de eerste plaats aan jonge mensen aan wie hij het verhaal wilde
door vertellen van die merkwaardige jongeman uit Nazareth. Nu, na
bijna dertig jaar, zijn die jonge mensen nog altijd-en misschien meer dan
ooit-de bron van zijn inspiratie en zijn inzet.

Red: Er wordt zijdelings wel eens gefluisterd dat Diktus indertijd
een befaamd voetballer was.

Diktus: Ik voetbalde graag en ik kon aardig met het leder uit de
voeten. Ik belandde op een bepaald moment bij Antwerp F.C. Mijn
prestaties met de bal bleven niet onopgemerkt en ik klom snel
opp in de rangen van de juniors. In '38 werd ik opgeroepen om
het vaderland te dienen. Ik kreeg mijn opleiding in Mechelen
en er bestonden toen nog geen faciliteiten om thuis te gaan
trainen.

Red: Nooit geen vleugje ambitie gehad om het/je tot in de eerste
ploeg van the Great Old te schoppen?

Diktus: Ik was echt nog te jong om al zo hoog te mikken. Wij train-
den wel samen met de kernploeg. Weet je, ik maak nog altijd geen
onderscheid tussen links- en rechtsvoetig.

Red: (ongeloofwaardig) Ben jij tweevoetig???

Diktus: Absoluut! Strafschoppen heb ik wel steeds omgezet met mijn
linker, die was het zuiverst. En het dynamiet zat in mijn rechter.

*****

Red: Welke opleiding heb je gekregen tijdens je legerdienst?

Diktus: Ik zat in de bereden veldartillerie. Alles was toen nog
te paard. Ik heb altijd veel van paarden gehouden. Nu nog trouwens.
Ik heb meegedaan aan verscheidene springkonkours en ik deed het
toen verre van slecht. Dat zal wel meer aan het paard dan aan de
ruiter gelegen hebben, maar je moet het toch maar doen.

Die liefde voor paarden heb ik van mijn vader gekregen. Hij was een vurig paardenliefhebber en een goed kenner op de koop toe.

*****

Red: In '38-'39 bij het leger. De Duitsers maken zich klaar.

Diktus: Na onze dienstitijd hadden wij normaal gezien moeten afzwaaien. De algemene mobilizatie heeft het anders gewild. Wij hadden onze training net achter de rug en wij werden dus zeker ingezet. Ik was "observateur" of waarnemer in de afdeling artillerie. Ik heb geen enkele kogel verschoten en toch hing mijn leven voortdurend aan een zijden draadje. Wij werden vooruit geschoven, op de eerste lijn, zo dicht mogelijk bij de vijand. In onze functie moesten wij toezien en optekenen waar de schoten terecht kwamen en daarvan verslag uitbrengen bij de mannen aan het kanon.

Red: Heb je ooit oog in oog met de vijand gestaan?

Diktus: Kijk eens hier. Jonge mensen die niet zelf in de strijd gestaan hebben, kennen de oorlog alleen via foto's en teefbeelden. Daarin zie je steeds de twee partijen. Welnu, in de gevechten gaat het om leven en dood. Je ziet de vijand niet, want elkaar zien betekent doodgeschoten worden.

*****

Red: De verschrikkelijke ervaring van de oorlog heeft waarschijnlijk haar invloed gehad op je keuze voor het priesterschap.

Diktus: Jazeker. Het verlangen om priester te worden is ontstaan tijdens de mobilizatie. De afschrikking van de oorlog heeft dat zeker bevestigd.

Red: En dan ben je priester geworden.

Diktus: Eerst moest ik opnieuw beginnen studeren. Ik ben slechts tot mijn 14de naar school geweest. Vroeger ging dat zo. Ik hielp thuis in de zaak. Mijn ouders hebben geboerd tot ik 15 was en zijn dan met een kolenzaak begonnen. Ik heb tonnen kolen gesjouwd (zakken van 70 tot 80 kilo, die van 50 besonden toen nog niet). Daarnaast ging ik tweemaal per week trainen en 's zondags was er een match. En wat er overschoot aan vrije tijd ging volledig naar de jeugdbeweging. Ik was hoofdleraar van 180 jongens. Ik wilde toen ook nog privé-lessen Latijn volgen aan het St.-Jan Berchmanskollege te Antwerpen. Mijn leerjaar heeft me doen inzien dat werken, voetballen, jeugdbeweging én studeren onmogelijk samen konden gaan. En zo ben ik op mijn 22ste weer naar school getrokken.

Red: Lukte dat, na 8 jaar opnieuw met de neus in de boeken zitten?

Diktus: Het Don Boscokollege te Kortrijk had een speciale klas voorzien voor mensen die allemaal min of meer in mijn situatie zaten. Samen ging het wel. De leeftijd varieerde van 18 tot 35 jaar. Ik was dus nog bij de jongsten. We hebben onze humaniora op vier jaar kunnen doen.

Red: Dan eindelijk de stap naar het Seminarie.

Diktus: Twee jaar wijsbegeerte en één jaar theologie in het vroegere St-Jozefseminarie op Pasbrug. Vervolgens drie jaar theologie aan het Groot Seminarie in Mechelen. In '51 ben ik priester gewijd; ik was toen 32 jaar.

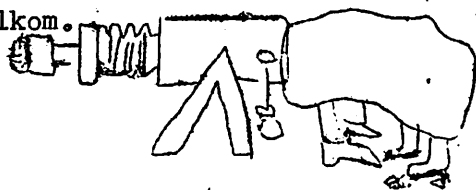
Red: Slot: Na zijn priesterstudies was Diktus eerst onderpastoor in de Mechelse Katelijneparochie en dan, tegelijkertijd, kapelaan van het Begijnhof. In het Begijnhof waren toen nog 8 echte begijntjes, waarvan er nu nog twee in leven zijn. En dan zijn we waar we wilden komen. Op 4/9/'60 beëindigt het verhaal van Relst en zijn nieuwe pastoor.

Tekst en interview: Mark.

Suggesties

7

- * Heb je een wandelingetje of een fietstochtje gemaakt? WIPIN.
- * Wil je er nog eentje maken, maar je hebt geen gezelschap? WIPIN.
- * Een partijtje wiezen of pressen? WIPIN.
- * Problemen thuis of omgeving? WIPIN.
- * Uitbollen van de zaterdag? WIPIN.
- * Vitaminen opdoen voor de week? WIPIN.
- * Voorstellen of suggesties? WIPIN.
- * Heb je zin om samen met de kern een aantal dingen voor het komende jaar uit te werken? Elke WIPIN zijn er een aantal kernleden aanwezig om avonden praktisch uit te werken. Je hulp is altijd welkom.

TIJDENS
WIP-IN TIJD VOOR
FOTOGRAFIE

Feestvarkens

2 - Ingrid Somers

4 - Viviane Verstraeten

Patricia Doels

6 - Mark Mathijs

Herman Schellekens

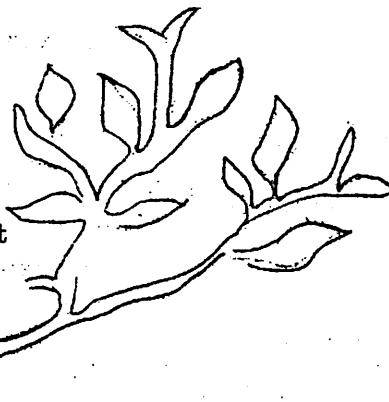
10 - Willem Schellekens

Lisette Tobback

13 - Felix Mommens

19 - Dirk Vandenwijngaert

21 - Caroline Blancke

TERZOUDE

8

(A part, a side, seitwärts)

SAMENGESTELD EN GEBLOEMLEESD DOOR DANNY MICHIELS
COMPOSITION ET ANTHOLOGIE PAR " "
COMPOUND AND ANTHOLOGY THROUGH " "
SEITZEN UND BLUTENLESSE DURCH " "

GEBRUIKTE BRONNEN: KRISTIA W. DORPENBOEKEN: *****

* Tindemans, De Clerq en Van Miert zitten in een vliegtuig. Tindemans zegt: "Als ik nu één briefje van 100 Fr. naar beneden gooi, dan is er weer een Belg content." "De Clerq": "En als ik nu eens twee briefjes van 50 Fr. naar beneden gooi, dan zijn er twee Belgen content." Van Miert laat zich niet kennen en zegt: "En als ik vijf briefjes van 20 Fr. naar beneden gooi, dan zijn er vijf Belgen content." De piloot heeft het gesprek aandachtig gevolgd en zegt: "En als ik jullie alle drie naar beneden gooi zijn alle Belgen content."

*****

HA, WA, ZO EENGOEI HEBBEN WIJ NOG NIET GEHAD (x2)

* Een missionaris kan een neger bekeren. Hij zegt als hij hem in het water steekt: "Gij zijt nu geen Mboko meer, maar Jozef". Hij wijst de neger op zijn plichten, o.a. op vrijdag geen vlees, maar vis... De volgende vrijdag komt hij voorbij en Mboko-Jozef zit lustig een schapebout te verorberen. Geeft de missionaris hem onder zijn voeten, maar zegt de neger: "Ik eerst schapebout in water gestopt en gezegd: gij nu niet meer schape heten, maar vis..."

*****

* In de klas zegt de leraar dat ze zinnen gaan maken met persoonlijke voornaamwoorden: ik, jij, hij, wij, jullie, zij. Vraagt de leraar: "Als vader zegt: "Ik ga uit", wat zegt moeder dan? Jan: "Jij blijft thuis".

*****

* 2 gekken gaan een kampvuur aanleggen. Vraagt de ene: "Hebt ge lucifers bij?" "Jaja". "Jamaar zijn het goede?" "Natuurlijk, ik heb ze allemaal geprobeerd voor we doorgingen."

*****

* Twee oliesjeiks tegen mekaar: "Jongen, ik ben ongelukkig getrouwd" "Met wie?" "Met 2 elftallen vrouwenvoetbal..."

*****

* Boer Pummel zit op de trein. Neemt er over hem een man plaats. Deze spuugt eerst vlak boven het hoofd van Boer Pummel, dan vlak naast zijn linkeroor en dan vlak naast zijn rechteroor. Zegt hij: "Mag ik mij voorstellen, Amedee Speckmadol, beroepsspuger in het circus. Boer Pummel neemt zijn kauwgom tussen zijn lippen, spuugt alles in het gezicht van de man en zegt: "Boer Pummel, amateur."

*****

HA, HA

* Een man komt een winkel binnengelopen. Zegt de winkelier: "K...k... k...k..." "Een wit hemd graag, ik ben nogal gehaast..." "K...k... k..." "Ik zal het zelf wel pakken..." "K...k...k...kooo...ko..." "Hoeveel is het, ah 325 Fr. Hier 350 Fr. Hou de rest maar..." De man gaat buiten, zegt de winkelier: "Ko...KO... KOM MAMAAR BIBINNEN"

*****

HE, HE

* Een man komt zijn vriend tegen. "Ewel Jef ge hebt zo'n triestig gezicht."

"Ja jong, mijn vrouw heeft me gisteren verlaten."

"Daar moet ge toch niet zo droevig voor zijn."

"Jamaar, ze is nog dezelfde dag teruggekomen."

*****

HO, HO

* Waarom is je man vanmorgen zo vroeg opgestaan?"

"Hij moest de kippen wekken. De haan is gisteren gestorven."

*****

HA, HA, GILLEN JONGENS!

MOP VAN DE MAAND:

't Is parochiefeest en de jongens vragen aan meneer pastoor of ze geen pintje mogen drinken. "Ja", zegt de pastoor, maar proper hé, jongens met jongens en meisjes met meisjes." Even later vragen ze of ze niet mogen dansen. "Ja maar proper hé, jongens met jongens en meisjes met meisjes." Nog wat later gaan ze vragen of ze niet mogen vrijen. "Ja, maar proper hé..."

KOKEN - VRIJDAG 7 NOVEMBER

10

Wel eens marsepein gemaakt of lievevrouwebedstrogelak?

Eet jij ook dagelijks van die weke, bleke en vette substantie die ruikt naar onpersoonlijkheid en liefdeloze machines?

Vind jij het ook fijn om planten te zien, te ruiken, te voelen?

Dan ben je hartelijk uitgenodigd op onze "kookavonden".

Er staat heel wat op het programma... Brood en appelflappen bakken, het spannend relaas over het planten, plukken en plezierig gebruik van kruiden uit de doeken doen, zelf een kruidentuintje aanleggen, een kruidenwandeling in de lente (op zoek naar wilde kruiden), mythen, romantische vertellingen en feiten over kruiden... (vul zelf maar aan!)

Vrijdag 7 november starten we met het maken van appelflappen.

En achteraf be-proeven we onze kookkunst, natuurlijk.

Rond Sinterklaas zouden we speculaas maken. Om aan die speculaas een persoonlijk tintje te geven, kregen we 't idee om ieder (die wil) zelf een plankje te laten uitbeitelen als vorm. De gelegenheid hiertoe wordt gegeven tijdens de wip-ins en instuiven.

(Vraag aan een kernlid materiaal + eventueel uitleg)

Dit is nog maar een voorsmaakje van ons programma!

Daarom: tot 7 november.

Annie en Magda

Voor een emancipatie van de tederheid

11.

OVER KLEDING EN FIGUUR (Vervolg)

Dat kleding en figuur een dagelijkse bekommernis zijn, is een open deur intrappen. Wij hebben de aangeboren neiging om er zo goed mogelijk te willen voorkomen. Een doodgewone zaak is dat, een stukje natuur. Zorg voor ons lichaam, dagelijkse hygiëne, poseren voor de spiegel. De spiegel is één van de grootste uitvindingen aller tijden. Als je lang in de spiegel kijkt, zie je bovenaan, achter je schouders een duiveltje meekijken. Meer zorg dragen voor het lichaam dan strikt noodzakelijk is, werd door de christelijke leer altijd als zondig beschouwd. Netheid is natuurlijk wel een christelijke deugd, maar overdreven netheid brengt je op het slechte pad. Netheid en hygiëne werden vroeger-we spreken dan vooral van de Middeleeuwen-gezien in de geest van onthechting. Zo moest men zich ook onthechten op het vlak van andere materiële dingen: eten en drinken alleen om het lichaam zijn kracht te laten behouden; overmaat (vraatzucht, gulzigheid) leidde tot zonde.

Soms kan die zorg voor het lichaam een bron van ergernis zijn, zoals wanneer je zus drie kwartuur nodig heeft om haar opschik te maken of zoals je vriendin die om de haverklap een nieuw kledingstuk aankoopt. Persoonlijk hecht ik niet zoveel waarde aan mijn kleding en ik let er ook niet zo op bij anderen. Ik word nog altijd meer bekoord door een eenvoudig, goedzittend kledingstuk dan door opvallende en misplaatste kledij. Ik zal ook zelden of nooit-ongewoon zelden, zelfs voor een jongen-om nieuwe kleren vragen. Bovendien is mijn kleding zo goed als nieuw als ze gewassen en gestreken is. Nieuw en toch zo vertrouwd om je prettig los en gemakkelijk in te voelen, als op je lijf gegoten. Mijn lievelingskledij? Pantoffels (of gypjes), korte kousen (liefst zonder elastieken), korte broek en een T-shirt. Alternatieven zijn: trainingspak of een zachte piama.

Maar de omgeving waakt, kijkt toe en besnuffelt andermans kleding. Zo kan je niet van 19 uur af in piama rondlopen want Tante Wis komt op bezoek. Draag een das tijdens een sollicitatiegesprek en je kansen stijgen. "Kleren maken de man", zegt het spreekwoord en er wordt inderdaad nogal gauw op kleding en uiterlijk afgegaan om zich een beeld te vormen van de persoon. Ik heb een situatie meegemaakt waarin kleding en opschik zelfs als normen werden gehanteerd om iemand goed of slecht te beoordelen!

Het is een beetje eigen aan de mens dat hij wil opvallen. Tja, en kleding en opschik zijn hiertoe wel dankbare en veelgebruikte middelen. De ene wil zich een air geven door sjiek gekleed te gaan. De boerin bv die op zondag de barones naar de kroon wil steken. De andere wil opvallen in negatieve zin: hij wil uitdagen, shokeren. Dat "negatief opvallen" kan dan weer verscheiden vormen aannemen: apart doen om meer aandacht te krijgen, om in het middelpunt van de belangstelling komen te staan. Iemand anders wil zich eerder afzonderen en zijn opvallende kleding fungeert dan als een teken van afwijzing. De hippie bv wijst door zijn uiterlijk een bepaalde groep mensen af en zoekt contact met zijn soort. De rebel laat zijn opstandig houding ook blijken via zijn kleding (badges, spreuken,...) Kleding heeft te maken met de natuur en de cultuur van de mens, met de mode, met een volk, met een groep, maar ook met een houding.

VOLGENDE KEER: over spreken en luisteren, het woord en de stilte.
Mark.

STOP VOLKERENMOORD

Negenhonderdduizend
vijfhonderd en drie
miljoenen druppeltjes
vallen
zomaar uit het niets
ze pletsen op de keien
asfalt of
gewoon weg aarde
negenhonderdduizend
vijfhonderd en drie
miljoen zonnestrallen
schijnen
zomaar uit het niets
ze belichten de Keien
asfalt of
gewoonweg aarde
negenhonderdduizend
vijfhonderd en drie
miljoen mensjes
vallen
zomaar op het niets
ze sterven op de keien
asfalt of
gewoonweg de aarde...

KAREL

Gezellige eetavond in Tonzent.

Op zaterdag vier oktober waren er pannenkoeken te verkrijgen op de koekebakfuif van ons jeugdhuis. Ze waren bereid op aloude wijze maar volgens een geheimgehouden recept. Een kopje koffie verhoogde de gezelligheid. De pannenkoeken waren lekker. Ik heb ze geproefd, anders zou ik het niet schrijven.

De zoen viel uit de hemel.

Toneelgroep "Kunst na Arbeid" is druk aan het repeteren met het oog op haar volgende opvoering. Het wordt een operette van de Vlaamse grootmeester in dit genre, Armand Preudhomme. Het stuk draagt de titel: "de zoen viel uit de hemel". Opvoeringen: de eerste twee weekends van december.

(Reportages Jan Wuyts, de reizende reporter)

→ * Het Jeugdatelier heeft momenteel handen tekort om de toenemende interesse van de kinderen op te vangen. Alle hulp is welkom. Kontaktadressen: Benny Peeters, Haachtsèsteenweg.
André Janssens, Aarschotsebaan.

JA.

→ ** De Flandria-gasradiators werden nagekeken. Laat het buiten nu maar vriezen.

→ *** De werkgroep Muziek en Discobar komt minstens 1 keer om de maand bijeen op een woensdagavond. De artistieke leiding is in handen van uw dienaar D.S. (van de Stunt-Live-Workshop). Iedereen die van ver of dichtbij belangstelling voelt voor dit belangrijk onderdeel van ons jeugdhuiswerk is van harte welkom. Vaste agendapunten zijn: platenkeuze en platenaankoop, dansavonden, creatief omspringen met plaat en mikrofoon, diskofora, muziekkwisen, bijdragen van werkgroep voor de TK, ... Eerstvolgende bijeenkomst: woensdagavond omstreeks 8u30, de twaalfde van de maand wel te verstaan.

HELPAAS!

→ FUIF- DE LAATSTE LICHTSHOW! Een historisch moment in Tonzent. Onze flikkerlichten maken binnenkort plaats voor een sfeerverlichting die zowel op intieme als sensationele momenten kan gebruikt worden. Afspraak: zaterdag 15/11 om 19 uur. DJ: Carlos.

→ VRIJDAG 21 : AMBIANCE-hutsepot klaargemaakt en geserveerd door Charly & Sea Eagle.

→ Zaterdag 29 november zit je goed met de Stunt-Live-Workshop. Master Stunt and his rightarm Danny brengen allerbeste muziek van de jaren 50 en 60. Style: VETKUIFFUIF. Snit: Elvis Presley, the Beatles, the Stones, ... naar eigen goeddunken.

STUNT LIVE WORKSHOP

Interview 14

Exklusief: Diktus-interview, deel twee: EEN DYNAMISCHE PASTOOR OVER JONGEREN EN GODSDIENST.

In deze aflevering bekijken we Diktus vanuit een andere hoek. Diktus, de priester die voortdurend bekommerd is om zijn parochie en de grote geloofsgemeenschap die met een ietwat ongelukkige term wordt aangeduid als "de Kerk".

De Kerk, die niet zonder moeite de mokerslagen van de tweede wereldoorlog is doorgesparteld, staat opnieuw voor een ernstige opgave. Overal zijn twijfels ontstaan, alles wordt in vraag gesteld. Krisis, ook in de Kerk. Nieuwe roepingen zijn op één hand te tellen, priesters zien met lede ogen toe hoe hun bidhuizen leeglopen, sekten komen van Oost en West overgewaaid en de jongere die in het verwarrende tijdsbeeld van vandaag werd opgevoed, ziet het nergens meer zitten.

Een en ander laat zich ook gevoelen in onze parochie. Ook bij ons moet er aan een nieuwe weg getimmerd worden.

RED.: De laatste jaren is er een geweldige daling ontstaan in het aantal jonge priesters. Hoe wordt dit tekort opgevangen?

DIKTUS: Het probleem van de roepingen heeft zich inderdaad scherp gesteld. Het heeft met zich meegebracht dat de kerk wakker geschud werd en zich over haar taak opnieuw gaan bezinnen is.

Het positieve van deze ontwikkeling is verder dat de leken opnieuw de kans krijgen om een stukje verantwoordelijkheid op zich te nemen, een verantwoordelijkheid die ze eigenlijk steeds van hun doopsel af gehad hebben.

RED.: De misvieringen zijn dringend aan vernieuwing toe. Ze staan mijlenver af van wat de jeugd boeit en bezighoudt. De meeste jongeren zijn niet meer warm te krijgen voor een doorsnee mis. Als ze gaan, is het omdat ze moeten, om hun ouders een plezier te doen. En toch heeft de jeugd nood aan rust en momenten van bezinning, en de figuur van Jezus van Nazareth en het evangelie oefenen nog een geweldige aantrekkingskracht uit.

DIKTUS: U heeft hiermee een zwaar probleem aangesneden. In de H. Mis wordt Christus met een teken bij ons aanwezig gesteld. Wij hebben ons teveel op dat teken vastgebeten. Jezus moet opnieuw boeiend worden. De Eucharistie moet veel direkter op het leven betrokken worden om uit haar sleur te breken.

Oudere mensen beleven een Eucharistie anders dan hun kinderen. Zij zijn het altijd zo gewoon geweest en een bruuske verandering zou hen zeker niet ten goede komen. Het recente bivak van Chiro heeft echter uitgewezen dat ook jonge mensen, kinderen, kunnen aangesproken worden door het gebeuren rond het altaar. De offerande en het dankgebed worden concreet gemaakt. De kinderen ervaren en beleven de H. Mis vanuit hun eigen leefwereld.

RED.: Uw sermoenen zijn dichterbij de mensen gekomen. Vroeger werden klassieke onderwerpen vanaf de preekstoel uitgelegd. Broederlijk Delen en de dag van de Media zorgden voor wat afwisseling. De laatste jaren hebben die sermoenen menselijkheid ingewonnen. Het evangelie blijft voorop staan maar de mens en zijn dagdagelijkse ervaringen vormen nu het uitgangspunt.

DIKTUS: Die wending is er gekomen sinds mijn kennismaking met "Marriage Encounter" (N.v.d.R. vrij vertaald: ontmoeting binnen het huwelijk) in 1975. M.E. heeft gehuwde mensen de kans gegeven om een diepe, geheel nieuwe levenservaring op te doen vanuit het Evangelie. Alles wat met het gezinsleven te maken heeft, ook seksualiteit en liefdebeleving, wordt in een open sfeer verteld en besproken. Het resultaat is fantastisch. Ik grijp er dan ook voortdurend naar terug om mijn sermoenen levensechtheid te geven. Vroeger vertrok ik vanuit de leer, nu vanuit het leven.

RED.: Jonge mensen maken in hun jeugdjaren twee belangrijke ervaringen mee: eerste communie en plechtige communie met vormsel. In de catechismusleer die vroeger door u gegeven werd, wordt nagegaan hoe goed de meester en de juffrouw hun godsdienstenlessen wel hadden gegeven. Na de lagere school wordt de jongere opeens losgelaten. Het is dan wachten tot het huwelijk voor er weer een schone dag wordt voorbereid die, meestal, wat de inbreng van de priester betreft, gewoon als een formaliteit wordt meegenomen. Het is dus precies in de rijpingsperiode van het ontluikend bewustzijn en het zoekend tasten, dat de voeling met de kerkgemeenschap ontbreekt.

DIKTUS: Die vraag houdt me heel sterk bezig. Wat is de beste methode om vanuit de parochie en de geloofsgemeenschap aan blijvend contact te doen? Een nascholing in de vorm van catechismus voor gevorderden lijkt me tamelijk kunstmatig. Ik zou eerder willen vertrekken van basisgroepen. We zijn daar volop mee bezig, de planning is er al.

RED.: Bedankt, Diktus, het was erg fijn.

Interview: Mark en André

Tekst: Mark

KIFIKA

16.

Martijn de Magiër (2-de Kifika-film)

Karst van der Meulen evolueert met zijn familiefilms (zoals hij dat noemt) in een steeds meer positieve richting. Na "Oom Rerdinand" en de "Toverdrank" en "Peter en de Vliegende autobus" presenteert hij nu "Martijn de Magiër".

Het verhaal: Martijn heeft het thuis niet zo gemakkelijk. Zijn ouders hebben een winkel en daardoor weinig of geen tijd voor hun zoon. Een klein ongelukje van moeder en het verlies van vaders portefeuille maken het er niet beter op. Maar gelukkig heeft Martijn een echte kameraad: Opa. Deze heeft tijd om naar zijn verzonnen verhaaltjes te luisteren en hij weet ook de oplossing voor veel van zijn problemen.

THEMA: Zoals in het verleden brengt Karst van der Meulen weer een fantastisch gegeven, geschraagd door een diepere inhoud, nl. de relatie kind(Martijn)-ouders met daarbij de speciale situatie van de opa.

TECHNIEK: Martijn en de Magiër is een film die erg professioneel is gemaakt en waarvoor Bart Gabrielse (in de rol van Martijn) op het festival van Moskou de prijs voor de beste acteur in ontvangst mocht nemen.

En de film is uiteraard Nederlands gesproken.

*****

Rollen worden vertolkt door: Bart Gabrielse, Lex Goudsmit, Joost Prinsen, Jeroen Krabbe, Leen Jongewaard, Cor Van Rijn, Alexander Pola, Mies Bouwman, Albert Mol, enz.

MUZIEK: -Tony Eyk

-Francis Goya (themamuziek)

Wanneer: ZONDAG 30 NOVEMBER

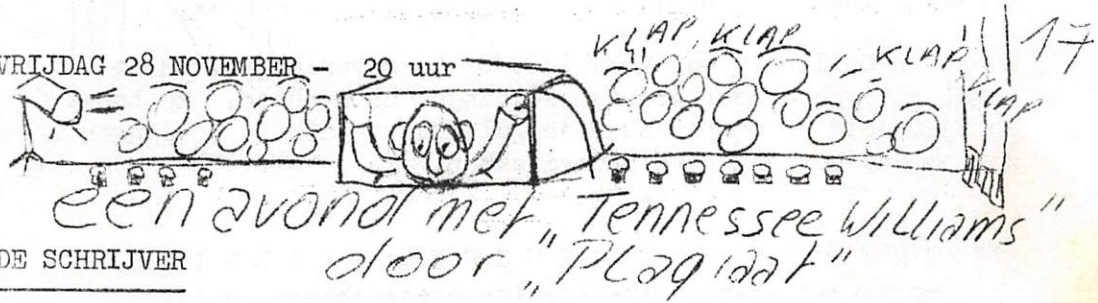
Begin: 14.00 u.

Einde: rond 17.00 u.

Danny

VRIJDAG 28 NOVEMBER - 20 uur

DE SCHRIJVER

Tennessee Williams is een van de voornaamste Amerikaanse toneel-schrijvers sedert de tweede wereldoorlog. Hij werd in 1911 geboren als Thomas Lanier en schonk zich pas tegen het einde van de jaren '30 de naam Tennessee.

Hij bracht zijn jeugd door in ST. Louis en voltooide, na een lange onderbreking, zijn universitaire studies aan de unief van Iowa. Sindsdien leidt hij een afwisselend leven van zwerven en schrijven met allengs toenemend financieel en artistiek sukses.

BELANGRIJKSTE TONEELSTUKKEN

Jaren dertig: enkele in het oog springende eenkacters

1944: The Glass Menagery (Glazen speelgoed)

1947: A streetcar named Desire (Tramlijn Begeerte)

1955: Cat on a hot tin roof (Kat op een heet zinken dak)

1959: Sweet bird of Youth (Zoete vogel der jeugd)

1960: Period of Adjustment (Kwestie van aanpassen)

"A streetcar..." kwam in 1952 uit als film in een regie van Elia Kazan en met Marlon Brando in de hoofdrol.

ACHTERGRONDEN

* "Ik geloof niet in de "erfzonde". Ik geloof niet in schuld".

"Ik geloof niet in schurken of helden - alleen maar in goede of slechte wegen, die de mensen zijn gegaan, niet door keuze, maar noodzakelijkerwijs of tengevolge van bepaalde, nog onbegrijpelijke innerlijke invloeden, door hun omstandigheden en hun achtergronden." Tennessee Williams probeert in zijn leven en in zijn werk tot begrip en kennis te komen. Hij houdt niet van lesjes en hokjes waarin de mens wordt ingedeeld. Hij doet evenwel een eerlijke poging om de mens "in dat kleine wereldje waarin wij leven" te benaderen, te ontmoeten, te kennen en te begrijpen.

* Tennessee Williams werd sterk beïnvloed door D.H. Lawrence, de grote Engelse schrijver van het begin van deze eeuw, die aan de basis lag van een tijdperk waarin seksualiteit en erotiek niet langer meer moeten verborgen blijven, maar op de voorgrond treden als wezenlijke drijfveren van de mens.

OVER DE OPVOERING

Plagiaat heeft drie eenkacters van Tennessee Williams uitgekozen om met deze grote schrijver kennis te maken.

*** PORTRAIT OF A MADONNA ***

+ + + + +

(PORTRET VAN EEN VROUW)

NIET AANRAKEN AUB

18

Sucretia Collins wordt gekweld door haar verlangen. Haar wellust wordt getemperd door preutsheid, angst en wanhoop. Ze bouwt een schijnwereld op waarin haar jeugdliefde opduikt. Verlangen en verzet om dat verlangen te onderdrukken.

*** THE CASE OF CRUSHED PETUNIAS ***

+ + + + +

(DE WINKEL VAN SIMPEL)

Mejuffrouw Dorothea Simpel is een uiterst keurige winkelierster. Haar winkeltje in garen en band is omgeven met Petunia's, die in hun broosheid de boze wereld moeten buitensluiten. Zij staan ook voor de barrikade die Dorothea voor zichzelf heeft opgeworpen. Maar o, een indringer betreedt het huis. Dorothea laat zich leiden, Dorothea laat zich gaan en samen zijn zij hun gang gegaan.

*** MOONY'S KID DON'T CRY ***

+ + + + +

(Moony's JONGEN HUILT NIET)

Een jonge houthakker leefde in volle vrijheid in de bossen van het Noorden. Hij gaf zijn vrijheid op voor zijn lichamelijke verlangens en het verlangen naar een vrouw. Er komt een kindje en Moony werkt nu in een fabriek waar hij aan de lopende band bouten vastzet. De lokroep van de bossen en de daaraan verbonden vrijheid blijven echter meester van Moony's verlangen. Het huwelijk wordt een mislukking. Nochtans heeft Moony het zo gewild: een gezin, een vrouw en een kind.

VRIJDAG 31 OKTOBER - 20 uur

OPEN KERN VERGADERING

- * 11-11-11 aktie.
- * Bespreking en evaluatie Tonzentkrant

